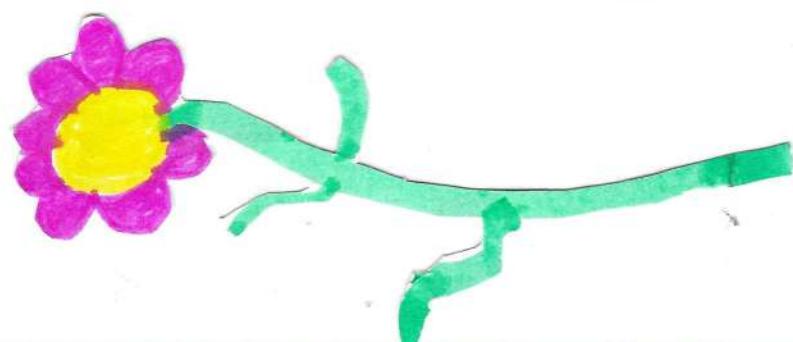

Elavu Jea
va

ruivona 3.C.

Povím vám příběh
o dvou skříscích jménem
Ela a Teo, sihle
kamarádi jsou menší než
pampeliska, žijí na školní
zahradě, nemají žádné
schopnosti, jenom, že je
vidí jenom některé lidi.

2. Žednoho dne čluvačka vydobídla naprostky
slunce, čluvačka seem vlny, vlny, vlny,
Na školní zahradě svatého Vojtěcha,
Si prohladila loutku, čluvačku, čluvačku,
Má m' hlád:

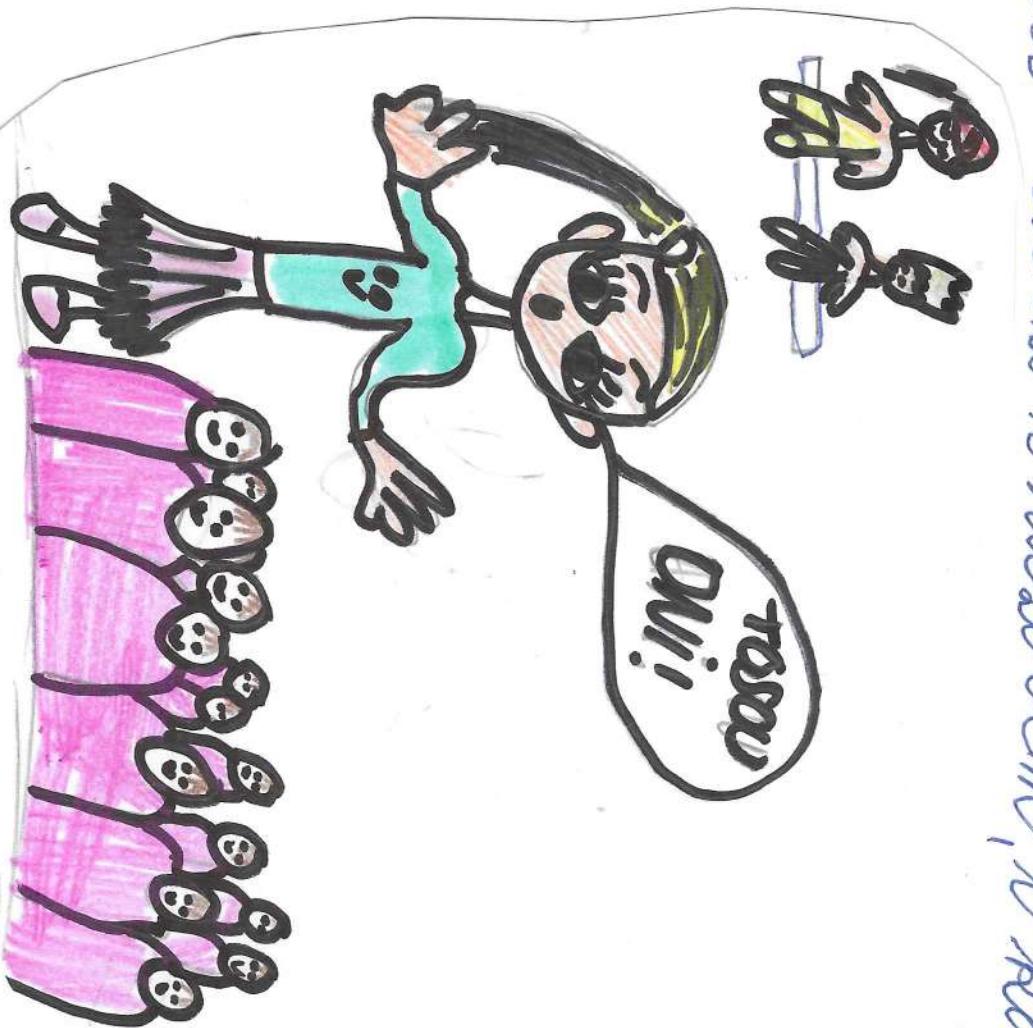
3. Co pedagožkou se šli
rodinat níkam do školy,
dokřík! Teo, a vysleli
se. Cesta provala daceš
dlauho; proráčela a
Teo mají malé nožky.

De muzi kírvelid, tak ja si dom alephon Missionu cílenku
níkla Leo Celucky juu mo hoky ne mo bluky nikla Clau'a. To spudil ale když je
níkne sedno! Ale do fakt jist na Mesi! A dudy den ve škole Clau říkla Leo
ky Leopamadysu ma tu selitku? No vidí ma Kláru může Nejdle Váho
menovat. Tak Clauka říkala Celi vidě, abysta vila níkla vickni
v výjosem a nechapoměde ma honykly. Tak během den
došli níkni v výjosem, v když se blukum nechalo.

6. Tak od té doby! kdo potřebuje pomoc od City a Tea se jen sláčilo občas do mítrového. A než je domu, že Míša je na výrovném chodila nani něželka a hani asidelnka.

